ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA :

Kahraman Adam

Sayı: 18
1960
75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

Ortaokul Grupu Resim Yarışmamızda Kazananlar

Geçen sayımızda Ortaokul Yazı Yarışmasını kazananları ilân etmiştik. Bu sayımızda yine Ortaokulun Resim Yarışması neticelerini bildiriyoruz. Derece alan okuyucularımızın basılmak üzere bize acele fotoğraflarını yollamalarını rica ederiz.

Yazı ve Resim Yarışmamız, nihayet neticelendi. Geçen sayımızda Ortaokul'dan yazı yarışmamıza iştirak edip te, Jüri tarafından, inceden inceye yapılan eleştirme sonunda kazanan ve derece alan okuyucularımızın isimlerini neşretmiştik. Gelecek hafta, İlkokul grubunda Yazı Yarışmasını kazananları, 20 nci sayımızda ise yine İlkokul Resim Yarışmasının kazananlarını ilân edeceğiz.

Her hafta isimlerini ilân ettiğimiz kardeşlerimizin bize acele olarak birer vesikalık fotoğraflarıyla, okul adreslerini, okul müdür veya başöğretmenlerinin, sınıf öğretmeninin, (Ortaokullarda Resim veya Türkçe öğretmeninin) isimlerini bildirmelerini rica ederiz.

Bu arada, yarışmamıza büyük ilgi gösteren Ortaokul Müdürlerine, İlkokul Başöğretmenlerine, Türkce ve Resim Öğretmenlerine ve sınıf öğretmenlerine açıkça teşekkürü bir borç sayarız.

Jüri, yarışmada aynı derecede rey veya ilgi toplayan yazı veya resimleri aynı dereceye dahil etmekle, hiç bir okuyucumuzun hakkını yememek yoluna gitmiş ve bu yüzden bir çok dereceler, iki veya daha fazla okuyucumuz arasında paylaşılmıştır. Tabii bu şekilde aynı dereceyi kazanmış olanlar, o derecenin telif ücretini de paylaşmış olacaklardır.

Telif ücretleri, derece alanların yazı veya resimleri mecmuamızda neşredildikten ve yüzde 15 vergileri kesildikten sonra adreslerine gönderilecektir. İstanbul'da olanlar yine yazı veya resimleri mecmuamızda neşredildikten sonra Salı günleri öğleden sonra müessesemize uğrıyarak telif ücretlerini alabileceklerdir.

Yarışmaya iştirak eden bütün okuyucularımızın her birine ayrı ayrı teşekkür eder, ilerde tertip edeceğimiz yarışmalarda hepinize simdiden başarılar dileriz.

YEDİNCİ CİLDİMİZ 13. SAYIDA TAMAMLANDI

Mecmuamızın boyunda ve hacminde yapmayı düşündüğümüz değişikliği daha ilerde tatbik etmeyi kararlaştırdığımız için her 13 sayıda bir yapmakta olduğumuz cildleri bozmıyarak 7 nci cildimizi teşkil eden 1 - 13 sayılarını ciltlemeğe başlamış bulunuyoruz.

Mecmualarını ciltletmek isteyen sevgili okuyucularımız 1960 yılının 1 - 13 sayılarını, cilt bedeli olan 350 Krş.la birlikte bize yollarlarsa ciltleri yapılıp gönderilir.

1 — **Rifat CERIT** (Çorum Lisesi, Orta kısım) **Kış Hazırlıkları, Tümay KAZANCI** (Çorum Lisesi 2/A) **Bağ Bozumu** adlı tablolarıyla **BİRİNCİ** seçilmişlerdir. 300 lirayı aralarında paylaşmak suretiyle 150 şer lira telif ücreti alacaklardır.

2 — **Ergin BENGİSU** (Maarif Koleji S.I, No: 108), **Rahmi BIÇAKÇI** (Çorum Lisesi 2/D No : 198) **İ K İ N C İ** seçilmişlerdir. 200 lirayı aralarında paylaşmak suretiyle 100 er lira telif ücreti alacaklardır.

3 — **Mehmet KALE** (Çorum Lisesi 1/A, No. 362), **Portre ve peyzaj**, aynı okul 2/C den **İlhan OLÇER, Bağ bozumu**, yine aynı okul 2/D den **Mehmet ESKİZARA, Kış Hazırlıkları** adlı tablolarıyla **ÜÇÜNCÜ** seçilmişlerdir. 100 lirayı aralarında paylaşmak suretiyle üç arkadaşınız 33 lira 33 er kuruş telif ücreti alacaklardır.

4 — **Ş. Ali KILIÇ** (Çorum Lisesi 2/A, No: 1174), **Bağ Bozumu** ve **Kış Hazırlıkları**, aynı okul 2/B den **Rıza GUNEY, Peyjaz** adlı tablolarıyla **DORDUNCU** seçilmişlerdir. 50 lirayı paylaşmak suretiyle 25 er lira telif ücreti alacaklardır.

5 — **Oya SUNE** (Ankara Kız Koleji H.C No: 130) ve **Omer CERIT** (Çorum Lisesi I/F, No: 1388) **BEŞİNCİ** seçilmişlerdir. 50 lirayı paylaşmak suretiyle 25 er lira telif ücreti alacaklardır.

6 — **Kemal BATTAL**, (Çorum Lisesi I/D, No: 1469), aynı okul 2/A dan **Akay KILIÇ, Bağ Bozumu** adlı tablolarıyla **ALTINCI** seçilmişlerdir. 50 lirayı paylaşmak suretiyle 25 er lira alacaklardır.

7 — **Münevver ÖZBILGIÇ** (Çorum Lisesi I/B), **Portre**, aynı okul 1/D den **Salim ALPASLAN, Kış Hazırlıkları** adlı tablolarıyla **YEDİNCİ** seçilmişlerdir. 50 lira telif ücretini aralarında paylaşarak 25 er lira alacaklardır.

8 — **Nevzat İ RYILMAZ**, (Gelenbevi Ortaokulu, 2/E, No: 869,) **Güreş, Ali ÇIFTÇİ**, (Çorum Lisesi, orta kısım) **Cumhuriyet Bayramı** adlı tablolarıyla **SEKİZİNCİ;**

9 — **Yaşar SEVUK**, (Konya Koleji S.2, No.78), **Bekir AŞIK**, (Çorum Lisesi 2/D, No:650), **DOKUZUNCU;**

10 — **Hatice TAYLAN**, (Çorum Lisesi 2/A), **Peyzaj**, aynı okul I/F den **Ali EKMEKÇİ Bağ Bozumu** adlı tablolarıyla **ONUNCU** seçilmişlerdir. Bu üç arkadaşınız derecelerine isabet eden 25 lirayı paylaşarak her biri 12 5 lira telif ücreti alacaklardır. Ayrıca Jüri Heyeti, **Selmin İÇSEL** (Davutpaşa Ortaokul 2/B), **Mesut KURELİ**, (Çorum Lisesi I/F) ve **Taner SELEK**, (Pirireis Ortaokulu I/B), tablolarını takdire lâyık görmüştür.

NOT Defterimden

HALİT KIVANÇ

Hasislik Kötü Şeydir

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Bugün size hoş bir fıkra anlatarak söze başlıyorum:

Bir Iskoçyalı aile, Almanyaya gelir, özel havacılık okulu işleten bir arkadaşlarına misafir olur. (Arada bilgi vereyim: Amerikada ve Avrupanın bir çok memleketlerinde özel hava okulları vardı. İsteyen gençler buraya gider ve amatör olarak havacılık öğrenir, küçük tek veya çift motorlu uçaklarla uçarlar.) İşte bu Almanın da böyle özel bir havacılık okulu varmış. Alman İskoçu elinden geldiği kadar misafir eder, ama Iskoçyalı çok geveze bir adamdır. Alman da onun çenesinden şikâyetçidir.

Bir gün Alman, İskoçla karısını özel uçağı ile havada dolaştırmayı düşünür. Daveti yaparken:

— Ama, der, bir şartım var. Uçarken hiç konuşmayacaksın. Eğer konuşursan sarfedeceğin her söz için bana bir lira ödeyeceksin.

Karı-Koca bu şartı kabul eder ve uçağa binerler. Bu, üstü açık bir spor uçağıdır. Uçuş önce iyi gider, ama biraz sonra Alman, kendini göstermek ve biraz da misafirlerini şakadan korkutmak ister. Uçağı ters yüz çevirerek akrobasi hareketleri yapmağa başlar.

Bir saat kadar bu şekilde uçtuktan sonra, yere inerler. İskoçyalı Almana eliyle, koluyla bazı işaretler yapmaktadır. Alman dayanamaz:

— Artık konuşabilirsin, der şartım bitti.

İskoçyalı birden bağırır:

— Karım uçaktan düştü... Sen akrobasi yaparken, uçak başaşağı olunca, kadın da birden düşüverdi.

Alman heyecanla sorar:

— Peki, niçin havadayken söylemedin bunu?...

Iskoç acı acı güler:

— Yaaaaa «Karım düştü» diyeyim de iki lira ödiyeyim sana, değil mi?

★

İskoçyalıların hassisliğini gösteren sayısız fıkra vardır. Yukarda okuduğunuz da bundense bütün dünyada hasisliklardan biridir. Iskoçyalılar neleriyle, cimrilikleriyle ün salmışlar,, bu sebeple de onlara dair pek çok fıkra uydurulmuştur.

Bir insanın hesabını bilmesi, israftan, boş yere para harcamaktan kaçınması doğrudur, lâzımdır. Fakat hasis olmak da kötü bir şeydir. Bunu bir nevi hastalık sayarlar. Bazan duyarsınız: Yaşlı bir adam veya kadın ölür, yatağının altından binlerce lira para çıkar. Halbuki o kadının veya adam, sağlığında çok sıkıntı çekmiş, hâttâ «para gidecek» diye doktora bile başvurmamıştır. Yememiş, içmemiş, gezmemiştir.

Para biriktirmek, hesabını bilmek, iyidir. Sizler de bu tarzda hareket etmelisiniz. Ancak hasislikten, cimrilikten çok kaçınmalısınız. İnsan parayı çok sever de onu sarfedemez hâle gelirse, bir gün hastalandığında doktora bile gitmez. «Doktor parası, ilâç parası vermek lâzım» der, kendi sağlığını düşünmez duruma gelir.

Hasislik konusunda not defterimde bir fıkra daha var:

Çok cimri bir adamın beş yaşındaki çocuğu oynarken, nasılsa bulduğu yirmi beş kuruşu yutuvermişti. Annesi telâşa düştü, çocuğu doktora götürmeğe kalktı.

Hasis koca derhal bağırdı:

— Ne müsrif kadınsın sen! Çocuğun yuttuğu alt tarafı, yirmi beş kuruş... Halbuki doktor bu parayı çıkarmak için yirmi beş lira alacak... Deli misin sen?... Yirmi beş kuruşun kaybolmasına göz yummak dururken, yirmi beş lira doktor parası verilir mi?... Beni iflâs ettirmeğe niyetlendin galiba?

Bir de bilmece...

Bu haftaki sohbetimizi bir küçük bilmece ile kapatalım:

«Biz iki arkadaşız. İkimizin de bir miktar elmamız var. Eğer ben elmalarımdan birini arkadaşıma verirsem, ikimizin elindeki elma da eşit oluyor. Yok eğer arkadaşım elmalarından birini bana verirse, o zaman benim elmalarım arkadaşımın elmalarının tam iki misli oluyor. Benim kaç elmam var? Arkadaşımın kaç elması var?»

(Bilmecenin cevabını bulamazsınız, üzülmevin. Elinizdeki sayfayı başaşağı çeviriniz)

(İşte bilmecenin cevabı: Benim yedi elmam var, arkadaşımın da beş elması var.)

Çocuk Haftası

Dört gözle bekliyorum
Çarşamba günlerini.
Çabuk çıksa diyorum,
Fazla üzmese beni...

Onda neler var neler,
Romanlar, eğlenceler...
Faydalı öğütlerle
Bilgime bilgi ekler.

Çocuklara her zaman
Birer arkadaş candan,
Hepsi ÇOCUK HAFTASI
Okurlar usanmadan.

Tanju Dedeoğlu

Meraklı Bahisler

Filmlerde neden hareket görürüz?

Basit bir misalle izah edelim: Bazı uçaklarda pervanenin uçları boyanmıştır. Pervane hızlı olarak dönmeğe başlayınca, renkli bir halk görülür. Bu hal, gözün ağtabakasında teşekkül eden bir resmin, görülen cisim uzaklaştıktan sonra, saniyenin yirmide biri kadar bir müddet orada kalmasından ileri gelmektedir. Pervanenin uçlarındaki rengin daire teşkil etmesi de aynen, renkli pervane ucunun resminin gözün ağtabakasında, bundan sonraki pervane ucu öncekinin durumuna gelene kadar kalmasından ileri gelir. Sinema, ağtabakanın bu tembelliğinden, hareket intibaı uyandırmak yolunda faydalanmaktadır. Saniyede 16 resim beyaz perdeye aksettirilirse, hareketin tek tek safhaları birbirine karışarak bir tek devamlı hareket teşkil ederler. Fakat bu kadar bir hızla bile kuvvetli bir titreme gözü rahatsız etmektedir. Filmlerde normal olarak saniyede 24 resim görülmektedir. Daha ziyade spor filmlerinde görülen hareketlerin yavaşlatılmış filmleri, normalin iki veya üç misli hızla çekilmektedir. Bu film sonradan, normal sür'atle oynatıldığı vakit, hareketin safhaları yavaşlamış görünmektedir. Bunun aksine, bir çiçeğin açılışının safhaları gösterilmek istendiği vakit, tek tek hareket safhaları daha yavaş filme alınmaktadır. Bu arada bazan, dakikada bir tek resim alınmakta, yerine göre bu müddet yarım saate kadar çıkabilmektedir. Sonradan, resimler normal sür'atle beyaz perdeye aksettirildiği vakit, hakikatte saatler, hattâ günler süren bütün ameliye birkaç saniyeye sığdırılmaktadır.

İlk helikopteri kim icat etmiştir?

Yunanlı matematikçi ve fizikçi Arşimed, M.Ö. 3. Asır gibi eski bir çağda helikoptere benzeyen bir uçucu makinenin plânlarını hazırlamıştı. 15. Asırda Leonardo da Vinci'nin de buna benzer plânlar hazırladığı bilinmektedir. 1907 de ise Louis ile Charles Breguet, Kuzey Fransa'daki Douai'de, dikine pervaneli bir uçakla ilk defa dikey olarak havalanmışlardı. Sayısız bilim öncülerinin, mühendislerin ve havacılık firmalarının kısmî başarıları ve fiy skolarından sonra, ilk kullanışlı helikopteri vücude getirmek, Rusya'da doğan Amerikalı uçak imalâtçısı İgor Sikorski'ye 1939 da nasip olmuştur.

ATALAR SÖZÜ

Bir herkli tarladan bakır,
İki herkli tarladan gümüş,
Üç herkli tarladan altın!..

ALINIR sözü çiftçiliğin anayasa maddelerindendir. Herk, nadas ziraatin canıdır. Bundan dolayı:

Ya herk et;
Ya terk et!..

Sözü son derece kesindir. Bu işin şakası veya savsaklaması yoktur. Çiftçilik askerlikten daha sert bir meslektir. Onun için çiftçi olan Türk köylüsü dünyanın birinci askeri olmuştur.

Ay ALİOĞLU

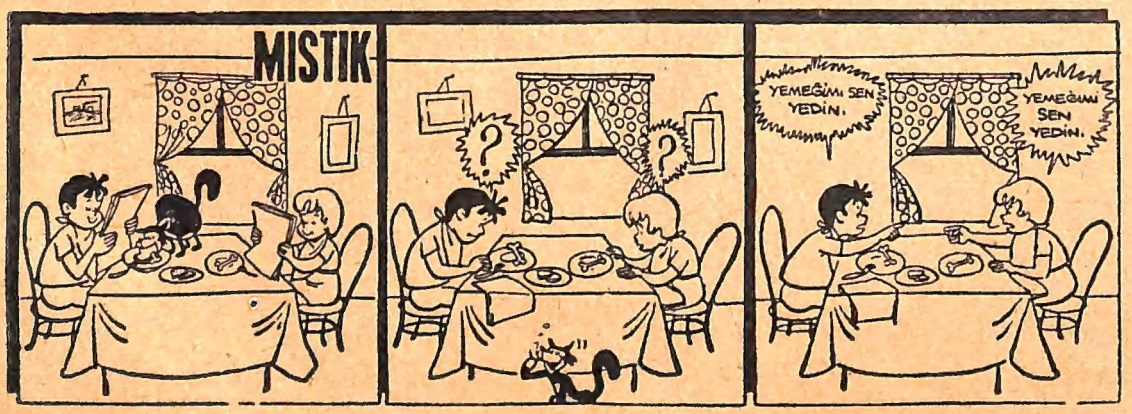

HAFTALIK BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

HAZIRLAYAN: SADIK ÖVET

Doğru cümlelere D yanlışlara Y koyunuz.

Türkiye madeni bol ve zengin olan bir ülkedir.
Türkiyede cumhuriyetle beraber maden işleri gelişmiştir.
Türkiyedeki madenlerin hepsi işletilmektedir.
Linyit maden kömüründen daha kuvvetli ve değerlidir.
Türkiye krom elde etmekte dünyada başta gelir.
Maden kömürünün Zongoldaktan çıkması taşınmasını kolaylaştırır.

Boş yerleri doğru olarak doldurunuz.

Amerika Birleşik Devletleri Kuzey Amerikanın ..... dadır.
yukarısında — aşağısında — ortasında
Missisipi ..... dökülür.
Atlas Okyanusuna — Büyük Okyanusa — Meksika Körfezine
Missisipinin kolları ..... dır.
Amazon — Ohio — Kongo — Missori
Amerika Birleşik Devletlerinin yüz ölçümü Türkiyenin ..... katıdır.
5 — 10 — 15

Harita ..... gösteriyor.

Meksika — Atlas Okyanusu — Büyük Okyanus — Kanada — Meksika körfezi kelimelerini yerlerine koyunuz.

Amerika Birleşik Devletlerinin kuzeyinde ..... vardır.
Doğusunda ..... çevreler. Güneyinde ..... bulunur.
Batısında ..... vardır.

Doğru cümlelere D, yanlışlara Y koyunuz.

Amerika en ileri endüstri memleketidir.
Amerikanın başşehri Nevyork'tur.
Amerika bayrağında elli yıldız vardır.
Amerikanın bizimle ticareti yoktur.
Amerika dünyanın en büyük ticaret filosuna sahiptir.

A listesinin numaralarını B listesinde bulunan açıklamalardaki yerlerine koyunuz.

A	B
1 — Kanada	( ) Amerika Birleşik Devletlerinde bir şehirdir.
2 — Süperiör	( ) Amerika Devletlerinden birisidir.
3 — Nyagara	( ) Brezilyanın başşehridir.
4 — Şikago	( ) Göller bölgesinde bir çağlayandır.
5 — Rio de Janeiro	( ) dünyanın en büyük gölüdür.
6 — Arjantin	( ) Kanadanın başşehridir.

Amerika Birleşik Devletlerinden aldıklarımıza A, sattıklarımıza S koyunuz.

kumaş — tütün — petrol — makine — kuru yemiş — otomobil lâstik — krom.

A listesinin numaralarını B listesinde bulunan açıklamalardaki yerlerine koyunuz.

A	B
1 — Vali	( ) vilâyet içinde hayvan üretim ve bakımile uğraşır.
2 — Maarif Müdürü	( ) vergilerin toplanmasına, maaşların verilmesine bakar.
3 — Ziraat Müdürü	( ) okullara, eğitim ve öğretim işlerine bakar.
4 — Veteriner Müdürü	( ) Ulaştırma işlerine bakar, posta işlerini düzenler.
5 — Nafia Müdürü	( ) Hükümet kararlarını ve vekillerin emirlerini yürütür.
6 — Posta Telgraf Müdürü	( ) Vilâyet içinde emniyet işlerini sağlar.
7 — Defterdar	( ) Yolların ve resmi binaların yapılmasına bakar.

Öğretmeniniz YAZI DİYOR Ki.. Yarışması

Geçen hafta resim yarışmasının ilk seçimlerini yazmıştım. Bu defa yazı yarışmasının seçmelerinin nasıl olduğunu anlatayım. Bu işe çok, hem de pekçokları katılmışlar, iyi etmişler. Mademki Çocuk Haftası'nı merakla bekliyor, alıyor ve okuyorsunuz böyle bir yarışmaya girmekle elinize geçen hazır bir fırsatı kullanıyorsunuz demektir.

Teker teker hepsini dikkatle okuduğumuz yazılarınızda bazı aksaklıklar ve ihmalleriniz gözümüze çarptı. Dünyaca tanınmış bir romancıya sormuşlar. Bir çok kitapları içinden birisinin nasıl yazıldığını anlamak istemişler. Romancı düşünmüş, düşünmüş, kitabını hatırlayamamış. Soranlar şaşırmışlar:

— Fakat efendim, bu kitabı siz yazmadınız mı, nasıl hatırlamazsınız?

Romancı cevap vermiş:

— Evet ben yazdım, fakat henüz okuyamadım.

Bunun gibi yazdıklarını okumadan zarfa koyup postalayanlar olmuş. Halbuki en iyi düzeltma yazıları okumak, hatta birkaç defa gözden geçirmektir. Bunlar içinde seçmeleri kazananlar olacaktı. Fakat okadar yanlışlar yapmışlar ki, tabii o canım konulu yazılar bir tarafa bırakıldı, güme gitti.

Bir şâir, «Bizden sonra gelenlere» başlıklı bir şiir yazar. Unlü ve usta bir şâire gösterir. Şiir okunduktan sonra ötekisi:

— Şiir çok güzel, fakat korkarım adresini bulamıyacak, der.

Bu fıkrayı hatırlatan yazılarla da karşılaştık. Bâzı arkadaşlarınız pek eski ve ağır kelimeler kullanmışlar. Meselâ, Hasan Efendi irtihal etti, demişler. Halbuki şimdi dilimiz nekadar sadeleşti. Bu, irtihal etti, yerine öldü demek lâzımdı. Eski lisan, eski konuşma bunlar çok gerilerde kaldı.

Seçmelerin fıkralarla açıklamanın daha kolay olduğunu düşünerek bir başkasını yazmakla, devam ediyorum. Adamın biri falcıya gider. Hayatında sevinçli birgünü olup olmayacağını, böyle bir günün nasıl meydana çıkacağını sorar.

Falcı:

— Hararetli bir tartışma sonunda çok iyi bir haber alacaksınız ve sevineceksiniz, der.

Gönderdiklerinizi okurken bazı tartışmalarımız oldu. Tabii derece alacaklar bunlar içinden çıkacaktır. Hem yazıları basılacak, hem de hakettikleri karcak galiba!

Bu işe anlamadan, gözü kapalı girenler, yarışmanın elyazısı olduğunu sanarak kalıp gibi harflerle Behçet Kemal Çağlar'ın, Ömer Bedrettin'in, Cahit Sıtkı'nın, Kemalettin Kamu'nun şiirlerini aynen yazarak gönderenler olmuş. Boş yere emek vermişler, yarışmanın şartlarını iyi okumamışlar.

İşte bir yığın hikâye, hatıra, serüven ve şiir. Hepsi birbirinden güzel. Bunlar içinde hayvan sevgisi üzerine yazanlar, çok acı günlerinden birini anlatanlar, arkadaş ve anneye bağlılıkla ilgili bir olayı tasvir edenler, iyilik yapanın karşılığını göreceğini açıklayanlar da pekçok. Yalnız, az da olsa, bazı arkadaşlarınız kahramanları, kral, şövalye, kont olan ve şatolu hikâyeler yazmışlar. Biz kendimizi, çevremizi anlatsak daha iyi değil mi? Kraldan, şövalyeden bize ne! Yarışmaya katılanların hepsine ayrı ayrı teşekkürler. Kazananları göreceksiniz, beraberce tebrik edelim.

SADIK ÖVET

8 — Emniyet Müdürü ( ) Vilâyette tarım işlerinin düzenli yürümesini sağlar.

A listesinde bulunanları B listesindeki açıklamalarda yerlerine koyunuz.

A	B
1 — Çocuk Esirgeme Kurumu	( ) Vereme karşı savaşır.
2 — Kızılay Kurumu	( ) Çocuk bahçeleri, kitaplık, oyun yerleri yapar.
3 — Türk Hava Kurumu	( ) Zelzele, sel, yangın felâketine uğrayanlara yardım eder.
4 — Verem Savaş Derneği	( ) Zararlı içkilerin içilmemesi için uğraşır.
5 — Yeşilay Kurumu	( ) Havacılığın gelişmesine önayak olur.

Boş yerleri doldurunuz.

II. Meşrutiyet ..... yılında ilân edildi.
1876 — 1900 — 1908

..... istemiyerek II. Meşrutiyeti ilân etti.

Abdülaziz — Abdülhamit — V. Mehmet Reşat

II. Meşrutiyette ..... isyanı oldu.

Patrona Halil — Kabakçı Mustafa — 31 Mart

Hareket ordusu ..... İstanbula geldi.

Anadoludan — Karadenizden — Rumeliden

İtalyanlarla savaş ..... yılında oldu.
1908 — 1910 — 1911

İtalyan savaşından sonra ..... İtalyaya bırakıldı.

Kıbrıs — Girit — Oniki ada (Rodos)

Balkan savaşı ..... yıllarında oldu.
1870 1871 — 1910 1911 — 1912 1913

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FIKRI VEREL — 8 —

Bosnik efendisinin işaret ettiği yere bakınca, tarif ettiği beyin parçasını gördü. Bunu ne zaman yaptığını, beynin bu hücresini ne zaman çıkardığını hiç bilemiyordu. Görmemişti. Doğrusu müthiş bir adamdı Herr Profesör. Herşeyi çok evvelinden düşünüyordu.

Keçi sakallı ihtiyar devam etti:

— Artık Doktor Nole, iyiliklerin dışında olan her emrimi en kısa bir zamanda yerine getirecek, insanları bana bağlı kılmak için gerekli plânları hazırlıyacaktır. Onda itiraz edecek kuvvet ve kudret yoktur. Ben ne dersem sorgusuz sual itaat edecek, istediğim yere koşacaktır. Maamafih her ihtimali düşünerek, onun asıl vücudunu, asıl kalbini yaşatmakta devam edeceğim Bosnik... Gel bana yardım et, o küçük beyin parçasını da al... Nole'nin başsız vücudunu, atomla çalışan buz dolabına koyalım...»

Bosnik hiç vakit kaybetmeden efendisine yardım etmeğe koyuldu. Nole'nin başsız vücudu atomla çalışan buz dolabının raflarından birine dikkatlice yerleştirildi. Beynin iyilik hücresi de, vücudun bir tarafına bırakıldı. Herr Profesör, dolabın ayarını yeniden gözden geçirdi. Noksanlarını tamamladı. Sonra diğer masanın başına dönerek, gözlerini yeniden televizyon ekranına dikti.

Gördüğü şey memnuniyet verici olmalı ki, ellerini göğsünün üstünde çaprazlayarak Bosnik'e döndü:

— «Şalteri indir artık Bosnik... Doktor Nole, plâstik adam olarak beş dakika sonra kendi kendine hareket edebilecektir...»

Korkunç suratlı, beyaz gözlü Bosnik verilen emri yerine getirerek sesini çıkarmadan beklemeğe başladı. Bir dakika geçti, iki dakika geçti, üç dakika geçti... ve nihayet Doktor Nole'nin gözkapakları yavaş yavaş kıpırdamağa başladı. Dördüncü dakikada ise tamamen açıldı. Bakışları biraz cansızdı. Donuktu. Beşinci dakikada kol ve bacakları hareket etmeğe başladı ve Nole, ağır ağır yattığı yerden doğruldu. Ayağa kalktı. İki adım attıktan sonra durdu. Onu normal bir insandan farketmeğe imkân yoktu...

Şimdi etrafına bakınıyor, mazide kalan birşeyleri hatırlamak için büyük bir efor sarfediyordu. Bosnik'i, Herr Profesör'ü, aletleri, ameliyat masasını gözden geçirdikten sonra, duvardaki büyük aynanın karşısına geçip durdu. Bir yandan da kafasını tutuyordu.

Bosnik yavaşça:

— «Acaba ıstırap mı çekiyor Herr Profesör?» diye sordu.

Herr Profesör omuzlarını silkti:

— «Hissetme duygusu yok ki ıstırap çektiğini farketsin.»

— «Nasıl, yoksa o hücreleri de mi çıkardınız?»

— «Aldığımız parçanın alt tarafı hisseme duygularının merkeziydi... Bundan böyle Doktor Nole'yi öldürmek te mümkün olamıyacakur!...»

Konuşmayı burada kestiler. Zira gençve yakışıklı bir adam olan Doktor Nole, onlara doğru geliyordu. Bakışları biraz daha düzelmişti.

Herr Profesör'ün önüne gelince durdu. Sesi çok derinden geliyor gibiydi:

— «Ne uzun bir uykudan uyandım... Bana birşeyler oldu galiba Herr Profesör... Buraya nasıl geldiğimi hiç hatırlamıyorum... Bir garipliğim, bir tuhaflığım var ustad... Ama bunun ne olduğunu şimdi tarif eedmiyeceğim... Rahatsızlık duyuyorum... Siz mi getirdiniz buraya beni?»

Herr Profesör, doktor Nole'nin koluna girdi:

— «Ameliyathane seni şaşırtmış olacak... Gel içerki odaya gidelim... Orada bol bol konuşuruz Nole...»

Üçü birlikte modern tarzda döşenmiş, duvarlarında fezaya ait yağlıboya resimler bulunan mükellef bir odaya girerek koltuklara yerleştiler. Nole'nin sol eli, ikide birde başına gidiyor, fakat Bosnik bütün dikkatine rağmen onun çehresinde en ufak bir ıstırap belirtisi dahi görmeğe muvaffak olamıyordu.

Keçi sakallı Profesör:

— «Artık birer kahve içeriz değil mi çocuklar?» diye sordu.

Sonra cevabı beklemeden, oturduğu koltuğun arka tarafına basarak seslendi:

— «Monni! Orada mısın?»

Mâdenî bir ses cevap verdi:

— «Emirlerinizi bekliyorum Herr Profesör...»

— «Bize üç büyük bardak kahve yap... Birisinin içine Alifidros Keletrodis otu koymayı ihmal etme... İyice kaynamış olsun. Haydi çabuk ol.»

Elini düğmeden çektikten sonra Doktor Nole'ye döndü:

— «Hastahanede olanları biliyorsun değil mi Nole?»

Genç adamın bakışları donuklaştı. Birşeyler hatırlar gibi olmuştu. Başını salladı yavaşça:

— «Evet... Dahiliyeci artık yapacak hiçbir şey kalmadığını söylemişti...»

En Beğenilen Resimli Roman Mecmuası

5 İNCİ SAYISI ÇIKTI

— «Yani sana ölümünü haber vermişti!»

Nole'nın yüzü bembeyaz oldu:

— «Fakat sağ olduğuma göre yanılmış... Zaten ne derler: Tıp'ta kat'yet yoktur! Biz doktorlar da bazan hiç işe yaramayız... Peki ama buraya nasıl geldim?»

Herr Profesör ellerini oğuşturdu:

— «Orasını hiç sorma doktor... Zira meslekdaşların seni artık tamamen ölüme terketmişler, hatta odandan alıp aşağıya, o karanlık yere, ölülerin son durağına götürmüşlerdi bile...»

— «Gasilhaneye mi?»

— «Evet... Maalesef evet aziz dostum... Maamafih ben, şu gördüğün vefakâr Bosnik'le birlikte seni oradan kaçırmağa ve yeniden hayata kavuşturmağa muvaffak olduk... İşte yaşıyorsun... Doktorların kör gözlerine bunu sokmalı ama nasıl...»

Nole ayağa kalktı:

— «Demek beni ölmeden gasilhaneye kaldırdılar ha?»

Profesör'ün gözlerinde hainane bir ışık yanıp söndü:

— «İnsanlar kötü mahlûklardır Nole... Ne yazık ki bunu sen çok geç anladın. Onlardan mutlaka intikamını almalısın... Bir tanesinden değil, milyonlarcasından...»

Nole başını çevirdi:

— «İnsanlar kötü mahlûklardır... İnsanlar... kötü...»

Sonra bu cümleyi olduğu yerde kesip başka bir cümle söyledi:

(Devamı Gelecek Sayıda)

Ahretlik

HİKÂYE

YAZAN :
ÜNVER SIVACIOĞLU

Onu daima komşunun bahçesine bakan pencereden görürdüm. Koyu sarı saçlarını sımsıkı örer, küçük sırtına salıverirdi. Son zamanlarda bir bayram günü soluk entarisini değişmiş, hemen hemen kendisiyle yaşıt olan evin küçük kızlarından birinin bahçede giydiği mavi bir elbiseyi giymişti. Evin kızının eskisi onun yenisi olmuştu.

Eve geldiğim saatlerde onu hep bahçede görürdüm. Ya o daracık bahçeyi sular, süpürür, veya önüne konan bir liğenin içinde çamaşır yıkamaya çalışır ve sonra eski bir iskemleyi ipin altına çekerek çamaşır ipine yıkadıklarını asar ve onları dakikalarca seyrederdi.

Ne de olsa bir çocuktu. Okul çağına girmişti ama her nedense evin çocuklarıyle onu da okula yollamıyorlardı.

Kimbilir kimin nesi ve hangi köyün kızıydı. Kaderi onu böyle bir İstanbul'lu ailenin yanına atmış, oraya sığınmıştı. Onu aç bıraktıkları, fazla hırpaladıklarını zannetmiyorum. Ona «Zeynep» diye seslendikleri zaman, ev halkının seslerinde bir öfke sezmedim.

Ona en çok evin yaşlı Bayanı bakıyordu. Sabahları yanına alarak pazara götürüyor, filânın en hafifini ona taşıtıyor. Zeynep günlük gezilerini böyle yapıyordu.

Bazen çamaşırı bırakır, evin çocuklarının bahçenin en düzgün yerine çizdikleri aynanın üzerinde bir kiremit parçasını sektirir, sonra yine işine dalardı.

En fazla, akşam üstleri, çocuklar okuldan azat olup geniş sokakta top oynadıkları zaman biraz canı sıkılıyor, bütün mahalleyi dolduran çocuk seslerine kulak veriyor, belki onların arasına katılmak için içi titriyordu.

Çocuk sesleri kadar onun içini titreten bir şey daha vardı. Mahalle çocuklarının hemen hepsinin sarılı siyahlı veya yeşilli mavili birer topu vardı.

Küçük bahçeyi sokaktan ayıran tahta perdenin arkasından, bu topların havalara çıkıp inmesini seyrediyordu. Çocukları göremiyordu ama topların biri inip biri çıkıyor, bunlar renkli kuşlara benziyorlardı.

Bir sabah ben de arkalarından sokağa çıktım. Paylanmayı göze alarak onun «Hanımanne» dediği yaşlı kadına sokuldum.

— Belki bir kusur işliyeceğim ama, dedim. Çok çalışkan, çok hamarat olan Zeyneb'e ben bir hediye almak istiyorum. Ben de onun amcası sayılırım.

Kadın beni baştan aşağı süzdü. Tanıdı:

— Nasılsınız, dedi. Anneniz nasıl?

— Hamdolsun iyi efendim.

— Zeynebe ne almak istiyorsunuz?

— Bir top.

— Alınız bakalım.

Hemen oracıktaki dükkânın önünde filelerin içinde asılı duran renkli topları Zeynebe gösterdim:

— Hangisini istersin?

Kızardı, birşeyler mırıldandı, sonra çamaşırdan kızarmış elinin parmağiyle sarılı, kırmızılı bir topu işaret etti.

Topu filesiyle beraber küçük koluna taktım. Komşu Hanım:

— Beyefendiye teşekkür etsene, dedi.

Çocuk, çekingen, mahcup birşeyler mırıldandı ve elleri elime uzandı. Onun küçük ağzının elimin üstündeki sıcaklığını duydum.

Sevinmişti. Bütün kalbi ile, bütün varlığı ile sevinmişti.

Ama onun sevinci kırmızılı sarılı topu çarşıdan eve götürünceye kadar sürmüştü.

O yine küçük bahçedeki liğenin başında birşeyler yıkıyor. Fakat artık, akşam üstleri çocuklar sokakta top oynarken başını çevirip bakmıyor. Çünkü tahtaperdenin arkasında havaya inip kalkan topların arasında onunki de var.

Onun topuyla evin çocukları oynuyor.

— Hangisini istersin?...

YILDIRIM KAPTAN

ÇİFTE HAİNLER!

HAYATI TEHLİKEDE OLAN ATOM BİLGİNİ DRUMOND'U KORUMA VAZİFESİNİ ÜZERİNE ALAN YILDIRIM ONU EVİNE GÖTÜRÜR.

1960 - 18

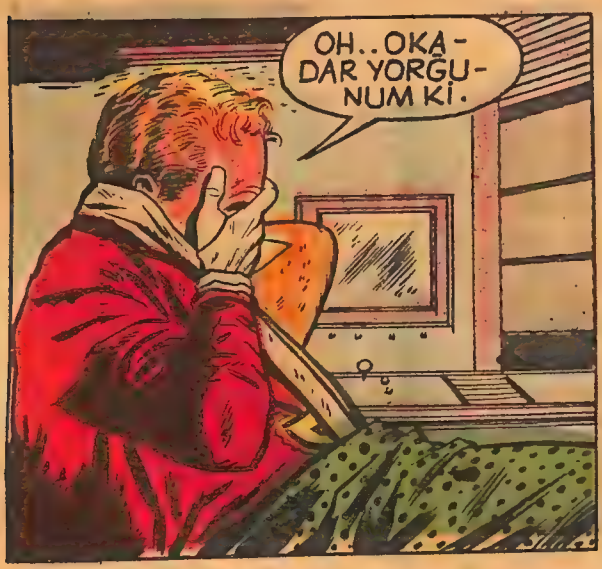

DÜNYA, SPEKTRA GEZEGENİNİN DÜNYA'YA GELEN ELÇİSİ GARLON'U KARŞILAMAĞA HAZIRLANIRKEN.

...ATOM BİLGİNİ DRUMOND'UN EVİNDE DE BİR CİNAYET HAZIRLANIYORDU...

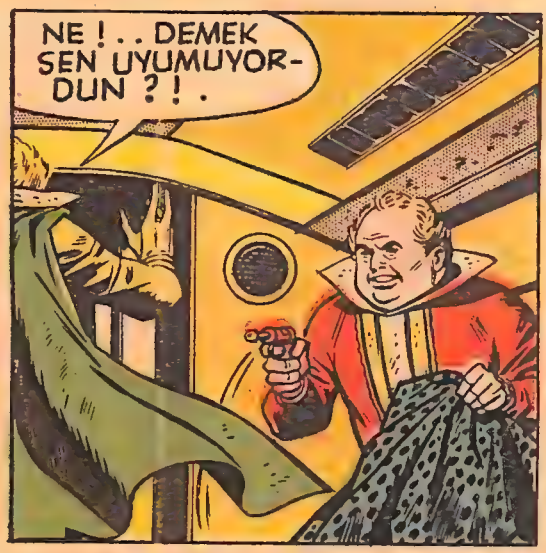

DÜNYA EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNDE..
DRUMOND NASIL, YILDIRIM?
EVİNDE UYUR BIRAKTIM. SİZİNLE KONUŞTUKTAN SONRA, TEKRAR ONUN YANINA DÖNECEĞİM...

O SIRADA DRUMOND'UN EVİNDE
EVİME BU ŞEKİLDE GİRDİĞİN İÇİN SENİ ÖLDÜREBİLİRDİM, EVET ÖLDÜREBİLİRDİM..

...FAKAT, SENİN GİBİ KIYMETLİ BİR ORTAĞI...İŞİME GELMEZ.
DRUMOND BANA YARDIM ET!..

YALVARIRIM SANA BENİ BU KORKUNÇ İŞTEN UZAK TUT, NE OLUR!
SAÇMALAMA, KENDAL!

ÜZERİME OTOMOBİLLE GELME VE HEYKEL DEVİRME NUMARALARINI GAYET İYİ BAŞARDIĞIN İÇİN SENİ TEBRİK EDERİM KENDAL...

BUNDAN SONRA BENDEN KİMSE ŞÜPHELENEMEZ.

SEN BÜTÜN EVRENE SULH TEMİN ETMEK NUMARASIYLE BENİ KANDIRIP, ÜZERİNDE YAŞADIĞIMIZ DÜNYA'YA İHANET ETTİN !

BEN SANA BİR ŞEY SÖYLEYEYİM Mİ İDAALİST DOSTUM ! .

..ARTIK BU İŞTEN GERİ DÖNEMEZSİN, SENDE BENİM GİBİ HAİNSİN.

SÖYLE BAKALIM, MERİ SENİN HAİN OLDUĞUNU ÖĞRENİRSE.. NE DERSİN ?
BEN ARTIK BU İŞTE YOKUM. ANLADINMI.

ZATEN GÜVENMİYORUM. AMA SONUNA KADAR, BERABERİZ, BERABERİZ !
GELECEK SAYIDA
HAİNLER ÇARPIŞIYOR !

UÇAN ÇOCUK

UÇAN ADAM JOR-EL ÇOCUKLARININ HASTALIĞIN NASIL HABER ALDIKLARINI ANLATIYORDU.
BAK JOR-EL OĞLUMUZ HASTA SON HIZLA GİDELİM.

HİKÂYEMİZ BURADA BİTİYOR. BAKIN! KLARK TAMAMEN İYİLEŞMİŞ GELİYOR.
BU YABANCILAR KİM ANNE?
97

KLARK, İNSAN-ÜSTÜ GÜCÜNÜ İŞLETEREK, ANNE VE BABASINI TANIDI.
JOR-EL İLE LARA! BUNLAR BENİM SAHİCİ ANNEM İLE BABAM.
EVET OĞLUM. EVET YAVRUM!

KLARK ANNESİYLE BABASINI ODASINA GÖTÜRDÜ..
BENDE UÇANÇOCUK ELBİSELERİNİ GİYEYİM. ŞEHRİ DOLAŞALIM.
BAK! ANNESİYLE BABASINA NASIL ISINDI.

JONATAN İLE KARISI ÜZGÜN ÜZGÜN ONLARI SEYRETTİ.
BAKIN! UÇMAK NE GÜZEL ŞEY.
KLARK, ANNESİ İLE BABASINI GÖRÜNCE KIZI UNUTTU, JONATAN.

OĞLUNUN TAVSİYESİYLE TELEVİZYON GÖRÜŞÜNÜ KULLANAN JOR-EL BİRDEN ŞAŞIRDI..
UZAKLARDA BİR KASABAYI SELLER BASMIŞ KOŞUP HALKI KURTARALIM.

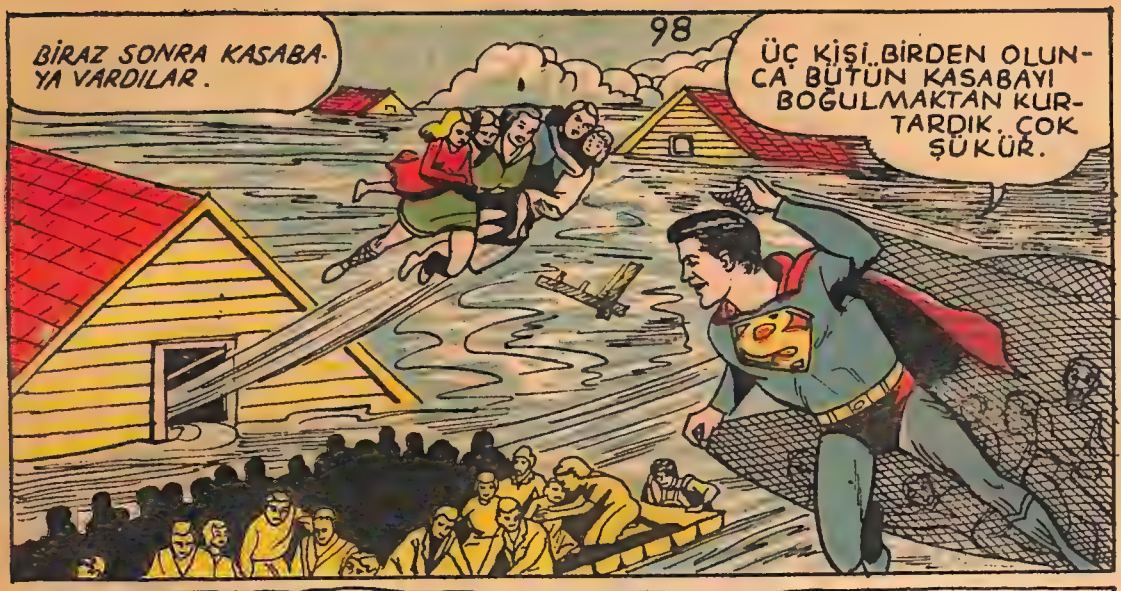
BİRAZ SONRA KASABAYA VARDILAR.
ÜÇ KİŞİ BİRDEN OLUNCA BÜTÜN KASABAYI BOĞULMAKTAN KURTARDIK. ÇOK ŞÜKÜR.

BİRAZ SONRA . . . .
BABACIĞIM MADEMKİ GEZEGENİNİZ PARÇALANDI SİZDE BURAYA YERLEŞİN.
İMKÂNSIZ, BİZ YENİ BİR DÜNYA ARAMIYA MECBURUZ.

BİRDEN, YEŞİL ALEV SAÇAN BİR METEOR BELİRDİ..
DİKKAT! KRİPTONİT
BURAYA SIKSIK KRİPTONİT DÜŞER. BİR PLÂNIM VAR. BUNU KENTLERE DE ANLATACAĞIM.

BİRAZ SONRA JOR-EL'İN UÇAĞINA DÖNDÜLER.
BİZ İNSAN ÜSTÜ GÖRÜŞ GÜCÜMÜZLE ÇOK UZAKLARDA YENİ BİR GEZEGEN GÖRDÜK.
ORAYA GİDERSEK RAHAT BİR HAYAT SÜRERİZ. SENDE BİZİMLE GELİR MİSİN?.

ŞİMDİ NASIL KARAR VERECEĞİM. BUNLARLA GİTMEM LÂZIM. FAKAT ÖTEKİLERİDE AYNI ŞEKİLDE ŞEYİYORUZ.

FAKAT JONATAN, ONA DOĞRU YOLU GÖSTERDİ..

HİÇ BOCALAMA OĞLUM HAKİKİ ANNEN VE BABAN NEREYE GİDERSE SENDE ONLARLA GİDECEKSİN.

ANLAŞTIK DEMEK. ŞU HALDE YARIN YOLA ÇIKALIM.

ŞİZE KENDİ ELİMLE KÖMÜRDEN YAPMIŞ OLDUĞUM ELMASI HEDİYE ETMEK İSTİYORUM. BU SİZİ HAYATINIZIN SONUNA KADAR RAHAT ETTİRİR.

TEŞEKKÜR, BİZİ MAHCUB ETTİNİZ.

99

JONATAN, KARISI İLE KLARK'IN HATIRALARINA İNDİLER.

BAK KARICIĞIM, KLARK GİDERSE BİZE BU RESİMLER VE ONUN OYUNCAKLARI HATIRA KALACAK. HIÇKIRIK

İLK DEFA BURADA UÇMUŞTU.

CLARK KENT'İN FOTOĞRAFLARI

6 YAŞINDA

9 YAŞINDA

10 YAŞINDA

12 YAŞINDA

EVET BU HATIRALARIMIZLA YAŞAYACAĞIZ. ÜZÜNTÜMÜZÜ BELLİ ETMİYELİM Kİ RAHAT ETSİN!

FAKAT KLARKTA ÜZGÜNDÜ.

ŞU RESMİNİZİ DE ALABİLİRMİYİM?.. SİZLERİ UNUTAMİYACAĞIM.

ŞUS! BÖYLE KONUŞTUĞUNU BABANLAR DUYMASIN ÜZÜLÜRLER.

O SIRADA JOR-EL ONLARI SEYREDİYORDU..

AMMA BENDE ARANIZDA TERCİH YAPTIĞIM İÇİN ÜZÜLÜYORUM.

OĞLUNUZ ÇOK ÜZÜLÜYOR LARA ONU BU SIKINTIDAN KURTARMALIYIM.

BİRAZ SONRA JOR-EL HEPSİNİ UÇAĞA DAVET ETTİ.

BİZİM KAMARAMIZ MI? NE DEMEK BU?

EĞER İSTERSENİZ SİZDE BİZİMLE GELİR, KLARK'TAN AYRILMAMIŞ OLURSUNUZ.

O ANDA...

NE KLARK? GENE Mİ ATEŞİN YÜKSELDİ?.

HAYIR SEVİNCİMDEN UÇUYORUM. BÜTÜN SEVDİKLERİM YANIMDA OLUNCA..

UÇAN ÇOCUK EŞYALARINI TOPLAMAĞA BAŞLADI..

HERHALDE DÜNYAYI, BU SMOLVİL ŞEHRİNİ ÇOK ÖZLİYECEĞİM. AMA ORADA ŞİRİN BİR KASABAYA YERLEŞİRİZ.

ANNESİ İLE BABASI BU SÖZLERİ DUYUNCA...

OĞLUMUZA HAKİKATİ SÖYLEMEDİK GİTTİĞİMİZ GEZEGENDE BİZDEN BAŞKA KİMSE YOK.

VE UÇAN ÇOCUK ORADA UÇAMAYACAK İNSAN ÜSTÜ GÜCÜ OLMAYACAK

ERTESİ SABAH KLARK, VEDALAŞMAK ÜZERE OKULA GİTTİ..

BUGÜN **DÜNYADA SON GÜNÜM** ARKADAŞLARIM. DA İYİ BİR HATIRA BIRAKMALIYIM.

KLARK. TAHTAYA KALK VE "**X IŞINLARI**" KELİMESİNİ YAZ.

İSTE!. TAM ZAMANI HAYDİ!

YERİMDEN KALKMADAN İSTEDİĞİNİZİ BAKIŞLARIMLA YAZARIM.

TUHAF ŞEY BUNU ANCAK **UÇANÇOCUK** YAPABİLİR.

GELECEK SAYIDA **DÜNYADAN AYRILIŞ**..

HAZIRLAYAN: ALİ CÜLMÜT SOYCAN

ÇOCUK KAHRAMANLAR

Batarya KURTARAN Çocuk

Çanakkale kara savaşlarının bütün dünyaya Türkün kahramanlığını haykırırcasına devam ettiği günlerden biri... Topçunun şiddetli ateşi altında coşkun bir el gibi taşan Türk, kükremiş arslanlara taş çıkartacak kadar yırtıcılıkla düşmana saldırıyor, inanılmaz kahramanlıklar gösterisinde buunuyordu.

Erlerin her türlü takdir ve beğenmenin üstünde olan yüksek fedakârlıklarından vazgeçelim, hayvanlarımız bile bu savaşın büyüklük ve kutsallığını anlamışlar gibi yaralanmalarına rağmen yüklerini taşımağa gayret ediyorlardı

Toplarda hemen hemen her asker hedefi aramak, bulmak, dost ve düşman kıt'alarla alâkadar olmak gibi ancak bir subayın işi olan vazifeleri bile yapabilecek bir kabiliyet ve şevkle savaşıyordu.

Seddilhabir'e çıkış yapan düşman, kıt'alarımızı tehlikeli bir vaziyete sokmuş, kolordumuz da akşama kadar dayanarak gecenin karanlığından istifade ile daha emin bir yere çekilmeğe karar vermişti. Fakat geniş bir cepheye yayılmış kıtalar arasında irtibat düşman tarafından kesilmiş olduğu gibi geceleyin bu kararı herhangi bir vasıta ile kıt'alara bildirmek de imkânsızdı zaten. Nitekim çekilme kararından bazı kıt'alar haberdar oldukları halde, imkânsızlıklardan dolayı diğerleri akibetlerile başbaşa bırakımışlardı maalesef.

Kolordunun çekilme kararından haberdar olmıyan bir bataryamız, üstelik topçu kumandanıyla da irtibat temin edememişti. Gönderilen yaya veya atlı postalardan hiçbir haber almak mümkün olmuyordu nedense. Topçu kumandanı bu maddî ve manevî mes'uliyet karşısında intihar edecek kadar üzülmekteydi. Fakat erlerin maneviyatı ve kumandanlarına karşı itimadı zerre kadar bozulmamıştı. Buna misâl olarak askerlerin arasında geçen şu konuşmayı nakledebiliriz:

«Komutanımız çok üzülüyor. Bataryayla irtibatımızın kesilmesi onun değil, sadece kötü talihimizin bir neticesi ama, nasıl üzülmesin kardeşim?... Bu askerlik, hem de savaştayız. Allah göstermesin bir divanı harbe verdiler mi, asarlar adamı hiç yolu yok. Bir şeyler yapmalıyız!... Kumandanımızın kötü talihini yenecek bir şeyler yapmalıyız!.»

Aralarında dakikalarca münakaşa ettiler. Hepsi bir fikir attı ortaya. Nihayet, Derviş adında on yedi yaşındaki Adana'lı bir acemi er, bunu kendisini göstermek için bir fırsat kabul ederek sevindi. Gözleri bir şey yapmağa karar vermiş insanlara has bir şekilde çakmak çakmak yanarken, «Kumandanımızın kötü talihini yenebilmenin tek çıkar yolu bataryayı buraya getirmektir,» dedi. «Ben onu getirmeğe gideceğim!...»

Ve bunu söyler söylemez, kendisinden önce gidenlerin geri dönmediklerini bile bile emekliyerek karanlıklara doğru gözden kayboldu. En ufak şaşırma onu düşman siperlerine düşürebilirdi. Ya kendisi de diğer postalar gibi ölecek, ya da irtibatsızlık yüzünden bir işe yaramayan bataryayı muhakkak bir felâketten kurtararak çok sevdiği kumandanının kötü talihini de yenecekti!

Birkaç saat sonra kumandanın çadırına giren bir er gözleri yaşlı, fakat kalbi tarif edemediği bir kurtuluş sevgisiyle çarpa çarpa, «Kumandanım,» diyordu, «Derviş sizlere ömür, şehit oldu, ama batarya kurtuldu... Düşmana bırakmadı bataryayı Derviş.»

Sırf subayının kötü talihini yenmek, bir bataryayı kurtarmak için ölüm uğruna göze alınan bu fedakârlık, Türk çocuğunu bütün cephelerile tanıtan bir kahramanlık destanıdır.

Çeşitli savaşlar içinde doğup büyüyen, babasından, milletinden aldığı terbiye, iman kuvveti ve babadan oğula geçen kahramanlık cesaret, fedakârlık hamuruyla yoğrulmuş şekil verilmiş Türk çocuğu tarihin hiçbir savaşında atalarını mahçup etmemiş, Türk kahramanlığının ezelden başlayıp ebediyete kadar devam edeceğini her fırsatta düşmanlarına ispat etmiştir.

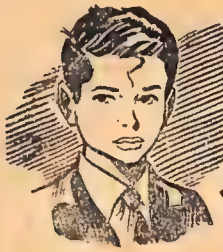

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

Evin içindeki en güzel oyun Mevlût oyunu idi. Besime teyze mevlûtları hiç kaçırmaz, Hafızı da beraber götürürdü. Küçük oğlan birgün başına Besime teyzenin başörtüsünü sarık gibi dolamış, yere, minderin üstüne bağdaş kurup oturmuş ve sallana sallana birşeyler mırıldanmağa başlamıştı. Çocuklar hayret içinde kalmışlar ve ona sormuşlardı:

— Mustafa ne yapıyorsun?

Çocuk ciddiyetini hiç bozmadan:

— Ben Hafızım, demişti. Mevlût okuyorum.

İşte bundan sonra çocuğun adı Hafız kaldı. Mustafa adını kimse kullanmaz oldu.

Besime Teyze ona mevlut manzumesinden birkaç satır ezberletmişti. Çocuk becerebildiği kadar bu manzumeden okuyor, sonra ellerini açarak dua ediyor ve arada hep bir ağızdan ilâhi okunuyordu.

Hafızın mevlût okuyacağı haberi mahalleye yayılır, bazen büyükler bile güler, fakat kahkahalarını içlerinde saklarlardı. Altı yaşındaki Kerim önüne bağladığı bir peştemaldan mini mini şeker külahları alır ve mevlût dinleyenlere dağıtırdı.

Besime teyzenin evi hayata küskün, biçâre çocukların yetimhanesi değil, bir neşe kaynağı idi. Hemen hemen çocukların ağladığı hiç görülmezdi.

Temizlik işine gelince, haftada birgün yaş sırasına göre çocuklar yıkanıyor, her sabah kızların başları taranıyor, saçları örülüyor, her yemekten önce eller ve yatmadan önce ayaklar yıkanıyor, sıra sıra yataklarına yatıyorlardı.

Küçük Hafız, minderin üzerine bağdaş kurup oturmuştu.

Besime teyze en geç yatardı. Evin her tarafını dolaşır, Remziye ile konuşurdu:

— Tavuklara yem verildi değil mi kızım?

— Verildi teyze.

— Yatalak horoza baktınız mı bir kere?

— Ahmet ağabeyim baktı. Tüneye çıkmış gene ama kümesin köşesinde yatıyormuş.

— Yemek artıklarını verdin mi kedilere?

— Verdim teyzeciğim.

— Her akşam soruyorum diye darılma yavrum. Ben unutkanım da.

— Allah seni üstümüzden eksik etmesin teyzeciğim.

— Ömrüne bereket Remziyeciğim. Haydi kapıyı iyice kapat. Biz de çıkalım yukarıya.

Yukarıya çıkınca bir bir yatakları dolaşır, elini çocukların başlarına koyup ateşli olup olmadıklarını kontrol eder, üstlerini örter, sonra Remziye ile beraber yattığı odasına çekilirdi.

Besime teyze yatmadan önce akşam duasını yapardı. Bu dua sırasında bazen bir iki damla yaş yanaklarına kayar, baş ucuna bir bardak su alarak yatardı.

Besime teyze ne de olsa ihtiyardı. Bazen midesi bozulur, birşey yiyemez, o zaman çocukları bir mahzunluk alır, iştahları kaçar, canları oynamak, uyumak, ders çalışmak istemezdi. Besime teyze bunu bildiği için ne kadar hasta olsa mutlaka sofraya oturur, çocuklar yemek yerken o da yayran veya ihlamur içerdi.

Bayramlar epeyce masraflı oluyordu. Besime teyze kendisini ana bilen bu çocukların hiçbirini mahzun bırakmak istemezdi. Her Şeker Bayramı muhakkak onlara ayakkabı alınacaktı. Remziye kızlara bir örnek rop dikiyordu. Ama beş oğlan muhakkak elbise, çorap istiyordu.

Besime teyze ozaman az para ile çok şey alabilmek için çarşıya çıkar, çeke çeke pazarlık eder, sandığındaki paranın bir kısmına kıyar, yine çocukları çiçek gibi giydirip ortaya çıkartırdı.

Onları n sıra sıra gelip el öpmeleri kadıncağızın içine dokunuyor, onlara ayrı ayrı muhabbet bağlıyor, son bir fedakârlıkla onlara süslü birer mendil, harçlık veriyordu.

Şimdi en büyük tasası

Remziye'nin evlenmesiydi.

Komşulardan biri oğlunu evlendirmek istemiş, ince, namuslu, hamarat bir kız olan Remziyeyi gelip istemişti.

Besime teyze çok düşündü, aradı, sordu, delikanlıyı kendi evinde gördü ve ağlamaklı oldu:

— Halil, Remziyem çok hisli, çok temiz bir kızdır. Herşeyi bana bırakıyor ama ben korkuyorum. Kolay değil oğlum. Öksüz, yetim bir kız. Senin fenalığını görmedim ama bak boyuna iş edişdiriyorsun, gün oluyor, ananın eline bakıyorsun. Yirmi iki yaşındasın. Sen iyi bir işe girmeden, bu avareliği bırakmadan ben sana nasıl kız vereyim. Hem daha onaltı yaşında. Benim yerimde olsan sen ne yapırsın?

Halil önüne bakarak düşünmüş birden:

— Remziye hanım çok terbiyeli bir kız. Annem de kaçırmak istemiyor. Bana gelince, bize söz ver teyze. Senin sözüne güveniriz. Remziye onsekiz yaşına gelince nişanlanırız. Ben de o zamana kadar artık bir işe bağlanırım, demişti.

İki sene evvel konuşulmuştu bu. Halil ozaman yirmi bir yaşındaydı. Okulda bir dersten takıntısı vardı. Ufak tefek işlere giriyor, bir türlü mezun olamıyordu.

Fakat Besime hanımla konuştuktan sonra işini sağlam tutmuş bir sene sonra liseden mezun olmuş ve yedeksubaya gitmişti.

Halil askerlik görevini yaptı, sonra malyede bir memuriyete girdi. Kısa bir zamanda kendisini sevdirdi. Artık hayatta tutacağı yola girmiş bulunuyordu. Besime teyze ozaman nişana razı oldu. İki taraf da hazırlığa başladılar. Zaten Besime teyze, Remziyenin birgün evleneceğini düşünür, eline geçtikçe ufak tefeği bir köşeye saklardı.

Kapaktaki resmin hikâyesi

Kahraman Adam

Fransa'nın bir fabrikasında ustabaşı olan genç Roman Rusineck, Marne Nehri kıyısında Bar—le—Duc ve St. Dizier arasındaki yolda bisikletini sürüyordu. Mevsim ilkbahardı, hava güzeldi. Gençlik de insanın en şen zamanı değil mi? Roman Rusineck keyfinden bir şarkı mırıldanmağa başladı. Fakat birdenbire, nefes nefese kendisine doğru koşan bir genç kadın, onu daldığı hayallerden hâle avdet ettirdi. Kadıncağız, heyecanından bir şey söyleyemiyor, sadece gözleri yuvalarından fırlamış bir halde habire nehri işaret ediyordu. Oralarda birşeyler olduğunu anlıyan Roman, genç kadını bırakarak nehir istikametine atıldı... Bir de ne görsün? İçerisinde, oturulacak yerine kayışla bağlı bir bebek bulunan çocuk arabası, nehrin yamacını yuvarlanırcasına indikten sonra, sazların arasından nehrin akıntılı sularına gömüldü. Roman tereddüt etmedi. Bisikletinden atlıyarak olduğu gibi suya daldı. İnsana kâbus kadar uzun gelen birkaç saniye geçti. Genç kadının çığlıklarını duyarak sahilde toplananlar heyecan içindeydiler. Acaba Roman bebeği bulamamış mıydı? Öyle ya, nehrin bu yerinde sular bir hayli akıntılı idi... Ama hayır... Çok geçmeden genç kurtarıcının başı göründü. Arabayı kavrayıp sahildekilere uzatan kolunun adaleleri, patlarcasına şişmişti. Ne çare ki bebek kıpırdamıyordu. Allahtan, ölmemişti... Çok geçmeden dudaklarından evvelâ hafif, sonra gitgide kuvvetlenen bir inilti yükseldi. Araba elinden kurtulurken müthiş korkup tabanları yağlıyan genç kız, bu esnada çıkagelerek bebeği bir havlu ile kuruladı ve onu kaptığı gibi, kalabalığın müteessis bakışlarından uzaklaştı. Dusineck ise, ıslanmış bir köpek gibi söyle bir silkindikten sonra, tekrar bisikletine atladı ve yarıda kalmış şarkısını ıslıkla söylemeğe başlıyarak yoluna devam etti. Yolda giderken, «Bu hale geldiğimi görünce, Lea Anne kimbilir ne kadar söylenecek!» diye düşünüyordu.

Lea Anne, yetimhanelere terkedilmiş 52 çocuğu büyüten Bayan Genty adında yüksek ruhlu bir kadındır. Roman da bu çocuklardan biriydi. Cousances-aux-Forges'a geldiği zaman 15 yaşındaydı, şimdi ise 24'ünü bulmuştu. Küçük şehrin 1027 kişilik nüfusu, uzun boylu, adaleli vücutlu, bu sarışın gençle iftihar ediyordu. Diplomalı bir yüzücü olup arabadaki bebek vak'asından evvel de iki kişiyi boğulmaktan kurtarmıştı «Bilirsiniz ya, her sene Marne Nehrine bir sürü çocuk düşer. Biz büyüklere ise onları kurtarmak düşüyor,» diyor. Zaten Roman, gösterdiği kahramanlığı o kadar olağan bir olay saydı ki Lea Annesine bundan bahsetmeğe lüzum bile görmedi. Ama onu iş başında görenler susar mı? Şimdi ise mütevazı ruhlu Rusnieck, hemşehrilerinin nazarında daha da kıymetlendi. Kahramanlığının bahsi geçince, pancar gibi kızarmanın önüne geçemiyor.

— 4 —

İşte, evde fasulyenin pişti-ği, yemekten sonra çocukların yukarıya çıktığı, Remziye ile Besime teyzenin bulaşıklarla uğraştığı o akşam, Ahmet iki gaz tenekesini almış, kapıdan çıkar çıkmaz sigarasını yakmış, ağır ağır çeşmenin yolunu tutmuştu.

Hafif serin bir sonbahar akşamıydı. Evin bulunduğu sokakta ışık azdı. Hepsi iş güç sahibi ve ortahalli insanlar olduğu için hemen bütün komşular kapılarını kapatmış, perdelerini indirmiş, gelecekler evlerine gelmiş, dışarısı ile ilgileri kesilmişti.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Aslan ve Fare

Av peşinde koşup durmaktan yorulan aslan bir ağacın gölgesine sığınmış, boylu boyuna uzanarak dinlenmeğe koyulmuştu. Uyurken üstünden zıplayan bir fare onu uyandırdı. Aslan, fareyi pençesinin bir darbesiyle ezmek üzereydiki fare canını bağışlaması için yalvardı.

— «Canımı bağışla, ey ormanlar kralı,» dedi. «Bir gün gelecek sana faydam dokunacaktır.»

Farenin bu sözleri aslanın pek hoşuna gitti. Minnacık hayvanın kendisine ne gibi bir faydası dokunacağı merak ederek güldü. Pençesini kaldırıp, küçük fareyi serbest bıraktı.

Bir zaman sonra Aslan, avcıların ağlardan hazırladıkları bir tuzağa düştü. Ne kadar uğraştıysa ağlardan bir türlü kur tulamıyordu. Bunun üstüne kükremeleriyle ormanı inletmeğe başladı. Onun kükremelerini işiten küçük fare zıplıya zıplıya geldi, ağların iplerini kemirerek ormanlar kralını hürriyetine kavuşturdu.

ÇEVRESİNDEKİLERE İYİLİK EDEN İYİLİK BULUR

Kurbağalar ve Dövüşen Boğalar

Dere kenarından çayırlığı seyreden bir kurbağa iki boğanın şiddetil bir kavgaya tutuşmuş olduklarını gördü.

— «Eyvahlar olsun, dostlar,» diye kurbağa kardeşlerine bağırdı, «Başımıza gelenleri görüyor musunuz?»

Kurbağalardan biri:

— «Ne olmuş? Neden ürküyorsun?» diye sordu, «Onların kavga etmelerinin bizimle ne alâkası olabilir. Aralarında hangisinin sürünün reisi olacağını kararlaştırmağa çalışıyorlar.»

Obürü. «Doğru söylüyorsun,» diye cevap verdi. «Ama benim korkmama sebepte bu ya. Dövüşü kaybeden buraya, bizim yanımıza sığınacak böylece biz zavallıların sonu gelmiş olacak.»

Akıllı kurbağanın dediği gibi oldu. Bir çok kurbağa ölürken onun korkularının yersiz olmadığını anladılar.

OLAYLAR NETİCELERİNİ ONCEDEN BELLİ EDERLER.

TARİH YAPRAKLARI

ATATÜRK'ÜN BAŞKUMANDANLIĞI

İlk Cumhurbaşkanımız, büyük kurtarıcımız merhum Atatürk büyük taarruzdan önce, 6 Mayıs 1922 tarihinde ordunun Başkumandanlığını da ele alarak zekâsı ve askerlik bilgisi ile düşmanları Anadoludan kovmuş ve zaferi bize sağlamıştı.

MİTHAT VE MAHMUT CELALEDDİN PAŞALARIN BOĞULMASI

İkinci Hamit devrinde, 6/7 Mayıs 1884 tarihinde, Taif zindanlarında bulunan kıymetli Devlet adamımız Mithat Paşa ile Damat Mahmut Celâleddin Paşalar, ayrı ayrı kapatıldıkları odalarda İkinci Hamid'in emriyle boğdurulmuşlardı.

İBRAHİM PAŞANIN SADRAZAMLIĞI

9 Mayıs 1718'de Nişancı Mehmet Paşa azledilerek yerine Nevşehirli Damat İbrahim Paşa Sadrazam olmuştu. Üçüncü Ahmed'in 13 yaşındaki kızı Fatma Sultanla evlendiği için Damat lâkabını almış olan İbrahim Paşa çok zeki, zevk sahibi ve kudretli bir devlet adamı idi. Lâle Devri onun zamanında başlamış, İstanbul birçok güzel köşk ve saraylarla donatılmıştı. Patrona ihtilâli sırasında bütün bu saray ve köşkler yıkıldı, Üçüncü Ahmet kıymetli damadı İbrahim Paşayı asilere teslim etti. İbrahim Paşa öldürüldü. Daha sonra bu isyanı çıkaran Patrona Halil de Birinci Mahmut zamanında öldürüldü.

Karga ve Güvercinler

Karganın biri, bir güvercin ailesinin yuvalarında ne kadar mesud yaşadıklarını, karınlarını ne kadar iyi doyurduklarını görmüş, içi onlarla birleşmek arzusuyla yanmağa başlamıştı. Bir gün tüylerini beyazlattı ve tam hava kararmağa başlarken, güvercin yuvasına gırdi. Sessiz durduğu müddetçe kimse onun farkına varmazdı. Amma aradan zaman geçtikçe, karganın cesareti arttı. Yeni yuvasından duyduğu sevinçle içten gelen bir kahkaha attı. Sesi onu ele vermişti. Güvercinler karganın üzerine atıldılar ve onu yuvalarından kovdular.

Karga kardeşlerinin yanına dönen kibirlikarganın tüyleri yolunmuş, perişan bir hale gelmişti. Onun bu halini gören diğer kargalar meseleyi anlamak istediler. Güvercinlerin yuvasına gittiğini öğrenince onu bir daha aralarında görmek istemediler, aralarından kovdular.

KENDİ AİLESİNİ HOR GÖREN KİMSELERİ HİÇ KİMSE SEVMEZ.

Tavşanlar ve Kurbağalar...

Bir gün tavşanlar toplandılar, ölümün fakir bir hayat sürmekten daha iyi olup olmadığını münakaşa ettiler.

— «Ne fena durumumuz var,» diye şikâyet ettiler. «Rahatça bir karnımızı doyuramıyoruz. Kalbimiz korkuyla çarpa çarpa uyuyor, bir gölge yahut otların hafif bir hışırtısı ödümüzü patlatıyor. Ölüm bu hayattan daha iyi olsa gerek.» Kendilerini içine atıp boğmak için yakındaki gölün yolunu tuttular.

Suyun kenarında mehtabın keyfini çıkaran kurbağalar onların gelişinden müthiş bir korkuya kapılıp derhal suya atladılar. Suların çıkardığı hışırtılar, tavşancıkların ürkek kalplerinde yepyeni korkular uyandırdı. Arkalarına bile bakmadan kaçmağa başladılar. Aralarında nisbeten yaşlı ve tecrübeli bir tanesi:

— «Arkadaşlar, durun!» diye bağırdı, «bakın biz kendimizi zayıf ve korkak sayıyoruz ama bizden daha korkakları varmış. Neden canımıza kıyacakmışız.? Bilâkis karakterimizin iyi taraflarından istifade ederek, güzel bir hayat yaşamağa çalışalım.»

DAİMA KENDİMİZDEN DAHA FENA DURUMDA OLANLARIN BULUNABİLECEĞİNİ AKLIMIZDAN ÇIKARMAMALIYIZ.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

Beşiktaş'ın Şampiyonlukları

Bu sene Milli Ligte genç kadrosu ile büyük başarıya ulaşan Beşiktaş takımı memleketimizin en çok şampiyonluklar kazanmış ve Fenerbahçe ile Galatasarayı en fazla yenmiş ve bunlara en az yenilmiş takımıdır. Siyah-Beyazlıların şanlı mazilerinde bu seneye kadar aldıkları diğer şampiyonluklar şunlardır:

Beşiktaş ilk defa olmak üzere 1924 te liglere girdi. İstanbul amatör lig şampiyonluğu (o zamanların İstanbul şampiyonluğu) 1924, 1934, 1939, 1940, 1941 1942, 1943, 1945, 1946, 1950, 1951.
Profesyonel lig şampiyonlukları: 1952, 1954.
Türkiye Şampiyonlukları: 1934, 1951.
İstanbul Şilt Şampiyonluğu: 1935.
İstanbul Kupası: 1943, ayrıca 1946 da Fenerbahçe ile finale kaldı ise de final oynanmadı.
Milli Küme Şampiyonlukları: 1941, 1944, 1947.
Başbakanlık Kupası: 1944, 1947.
Federasyon Kupası : 1957, 1958.

Bundan başka Beşiktaş takımı gayri resmi olarak tertiplenmiş birçok şampiyonada birinci olmuş, kupalar kazanmış, Amerikada büyük başarı ile turnede oynayıp kupalar almış tek takımımızdır.

Beşiktaş'ın dinamik solcu. Birol

Yine Beşiktaşın Türkiye Şampiyonu sıfatı ile Avrupa şampiyon kulüpler kupasına girmesi ve şampiyonlar şampiyonu İspanyanın Real Madrid takımı ile berabere kalması Siyah - Beyaz renkler için bir iftihar vesilesidir.

EĞLENCE BİLMECE

Profesör Çokbilir, Güneş'e bir füze fırlatmaya hazırlanıyor. Ama galiba Profesör, füzeyi yanlış yola yerleştirmiş. Zira Füze «C» yolundan giderse Güneş'e varamaz. Acaba füzenin hangi yolu takip etmesi lâzım geldiğini bulabilir misiniz? Bu surette Çokbilir'in emeklerinin boşuna gitmemesini de sağlamış olursunuz.

...uzıpliği çok sever. Hiçbir resmini tam olarak bitirmez. M... ...tarafını bırakır. Eksiklerini, seyredenlerin tamamlamasını ... Bakın yine aynı şekilde bir resim yapmış. Resim aslında çok güzel ol...ına rağmen, ilk bakışta bize birşey ifade etmiyor. Fakat elinize bir ... alıp, kalın siyah çizgiler arasındaki noktalı yerleri, uzunlarına boyarsanız, ozaman bu şekil yerine, hoş bir resimle karşılaşırsınız.

Soldan sağa doğru:

1 — Suyu kalmamış. 2 — Pislik başarı. 3 — Tersi eski bir işlemedir. 4 — Yüzün yan parçaları, yanar dağın püskürdüğü. 5 — Tersi bir çeşit bardaktır, tersi yemin demektir. 6 — Denemek. 7 — Tersi bir soru edatıdır, lezzetine bakan. 8 — Havada uçan, bir nota, yabancı. 9 — Uzun boyunlu bir hayvan.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Taşlarla dolu kıyı. 2 — Okunan şey, bir yemiş. 3 — Bir yıldız, bir gösterme sözü. 4 — Zaman. 5 — Yakın değil, haykırış. 6 — Tersi isim demektir, tersi uğruna vermek demektir. 7 — Küçültme. 8 — Tersi benzer demektir, görenek. 9 — Koyu tatlı şerbet, bir nota.

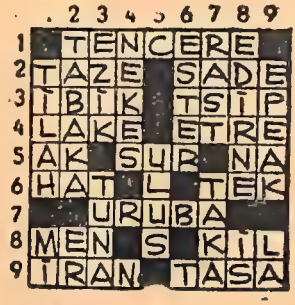

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

BİLMECE

— Bir ateşçi niçin her zaman neşeli ve mesuttur?

— Çünkü gittiği yerde hararetle karşılanır!

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI : 18 CİLT : 1960-8
4 MAYIS 1960

Sahibi ve yazı işlerin[illegible] [illegible]ilen idare eden :
CELAL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDES

Yayınlayan
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No [illegible]
İstanbul
Telefon 22 37 [illegible]

Basıldığı yer
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe [illegible]

Sayısı : 75 ku[illegible]ruş. Yıllık Ab[illegible]nesi (52 sayı[illegible] 39, altı aylığ[illegible] 19,5 lira. D[illegible] ülkelerdeki ab[illegible]nelerden 5 lira fazla ücret alınır.

[illegible] [illegible]antımı sekiz [illegible]radır

Beraber GÜLELİM

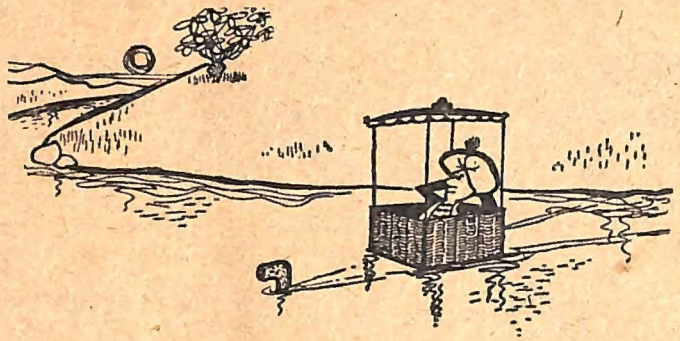

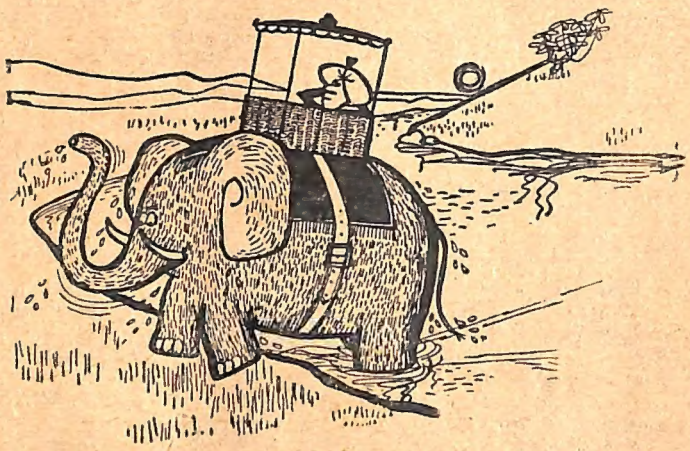

YAZISIZ

ŞAMPIYONLAR

Bir adam lokantaya gitmişti. Şapkasını çiviye asarken üzerine bir kart iliştirdi. Kartta şöyle yazıyordu:

«Bu şapka dünya ağır sıklet boks şampiyonuna aittir.»

Yabancı adam yemeğini rahat rahat ve büyük bir iştahla yedi. Sonra borcunu ödedi. Masadan kalktı. Şapkasını astığı yere gitti. Bir de baktı ki şapka yerinde yok. Çivide bir kart asılı. Kartın üzerinde şu satırları okudu:

«Şapkayı dünya mukavemet koşusu şampiyonu almıştır. Geri dönmiyecektir!»

ANLAMIŞ

Oğuzla Acar otomobilde gidiyorlardı. Oğuz direksiyonu kullanıyordu. Karanlık basmıştı. Acar birdenbire seslendi:

— Oğuz arka fener yanmıyor!

— Ne biliyorsun? Göremezsin ki!

— İşte ben de göremediğim için yanmadığını anlıyorum ya!

SAKIN GERİ DÖNME!

Şimdiye kadar hiç deniz motoru kullanmamıştı. Bu da çok küçük ve oynak bir motordu. Dümeni eline aldı. Fakat düz tutamıyor, motora üstüste zikzaklar yaptırıyordu. Yanındaki adam kulağına eğildi:

— Denizin yüzüne ismimizi yazmayı tecrübe edişinize birşey diyemem amma, dedi, «i» harflerinin üstüne nokta koymak için sakın geri dönmeyin! Varsın biraz imlâ hatanız çıksın, zararı yok!...

SAYAMAMIŞ!

Öğretmen — Acar, söyle bakalım. Kaç tane kaburga kemiği vardır?

Acar — Bugünlerde fazlaca şişmanladığım için sayamıyorum efendim!

DÖNÜŞ

Acar eline bir kitap almış heyecanla okuyordu. Annesi yanına yaklaştı. Bir de baktı ki kitaba sonundan başlamış, baş tarafına doğru okuyor! Merakla sordu:

— Acar kitabını niçin tersinden okuyorsun?

Acar cevap verdi:

— Bu Afrika seyahati hakkında bir kitap. Once başından sonuna kadar okudum. Afrikaya seyahat ettim. Şimdi de geri dönüyorum, annecigim!

İŞE YARAMAZMIŞ!

Çocuk — Anne hemen bir fare kapanı almamız lâzım.

— Niçin? Daha dün aldık ya!

— O işe yaramaz artık. İçinde bir fare var!

Hayvanlar Alemi

Ehlî kedilerin sarkık kulakları olduğu hiç görülmüş müdür?

Evet, ama ilim bunun ancak iki örneğini bilmektedir. İkisi de beyaz Ankara kedileriydi. Çin'de bunun gibi sarkık kulaklı bir kedi cinsi bulunduğu uzun zaman zannedilmişse de şimdi, bu durumun, ender bir münferit değişme olduğu bilinmektedir.

Bir hayvan beyinsiz yaşıyabilir mi?

Evet, ama ancak yarım şuurlu halde. Yegâne reaksiyonları, omur ilik tarafından kontrol edilen ve bir beyine ihtiyaç göstermeyen reflekslerdir. Beyni çıkarılmış bir hayvan, ağzına konulduğu takdirde, gıd ayutar ve hazmeder, fakat yerdeki yiyeceği almağı bilmez.

Hangisi daha evvel gelmiştir: tavuk mu, yumurta mı?

Bir bakıma, yumurta. Balıklar ve sürüngenler, kuşların yaratılmasından milyonlarca sene evvel yumurta yumurtlamışlardır; ehlî tavuk, yumurtaya kıyasla, evrimin çok yeni bir mahsûlüdür.

Yegâne zehirli memeli hayvan hangisidir?

Avustralya'da ve civarındaki Tasmanya Adasında bulunan «platipus» adlı ördek gagalı, garip hayvanın erkeğinin, her ard ayağının topğunda 2,5 santim uzunluğunda bir mahmuz bulunmaktadır. Hayvan, buradan ince bir huzme halinde, tesiri yılan zehirininkinin eşi olan bir zehir püskürtmektedir.

Hangi hayvan başını yana döndüremez?

Fil. Boynunun eni, uzunluğuna nisbetle çok fazla olduğundan fil, başını yana döndüremez. Yanını görmek isteyince, bu hayvan, bütün vücudünü döndürmek mecburiyetindedir.

Pul Köşesi

DÜNYA MÜLTECİLER YILI HATIRA SERİSİ

Posta İdaresi 7 Nisan 960 tarihinde iki puldan ibaret olan «Dünya Mülteciler Yılı Hatıra Serisi» ni tedavüle çıkardı. Bu pullardan 90 kuruş kıymetinde olan mavi ve siyah renkli pul enine uzunlamasına basılmıştır, dünya üzerine açılmış bir pencere ve mülteciler amblemi resmini taşımaktadır. Baskısı 600.000 adettir.

İkinci pul yine uzunlamasına ve 600.000 adet basılmıştır. Üzerindeki resimde mülteci barakaları ve mülteciler amblemi görülmektedir.

13/12/1961 tarihine kadar postada kullanılacak olan bu pullar İstanbulda Apa Ofset matbaasında ofset usulü ile ellişer tabakalar halinde basılmıştır. 26x36 milimetre ebadındadırlar.

Genç okuyucularımıza koleksiyonları için 195 kuruş kıymetinde olan ve az basılan bu pullardan tedarik etmelerini tavsiye ederiz.

Bazı memeli hayvanların, çoğunluğun aksine olarak yediden fazla veya eksik boyun omuru var mıdır?

Evet, yalnız üç tanesinin. Bir deniz öküsü cinsi olan «manatee» nin meselâ, altı boyun omuru vardır. Amerika'nın iki tembel hayvancinsinin birinin altı, diğerinin ise dokuz boyun omuru bulunmaktadır. İster fil gibi kısa boyunlu, ister zürafa gibi uzun boyunlu olsunlar, bütün diğer memeli hayvanların boyun omuru adedi yedidir. Belkemiği üzerindeki basıncın yüksek olduğu balina ve atlayıcı bazı kemirgen hayvanlarda da omurların birbirine kaynadığı veya beraber geliştiği görülmüştür.

Dişilerin de erkekleri gibi boynuzlu olduğu bir geyik cinsi var mıdır?

Evet, yalnız ren geyikleri.

Gözlerinin rengini değiştirebilen hayvan var mıdır?

Evet. Doğu Hindistan'daki bir örümcek cinsi, kendi arzusu ile gözlerinin rengini, donuk bir beyazdan siyaha veya siyahtan donuk beyaza değiştirebilmektedir. Değişiklik veyaş veya çabuk vücude getirilebilmekte ve gözlerin bir tekine veya her ikisine de tesir edebilmektedir. Netice olarak, bu örümceğin bir gözü beyazken, ötekinin siyah olması mümkündür. Göz rengindeki değişiklik, bir boya değişikliğinden ileri gelmeyip gözlerin iç uçlarındaki koni biçiminde bir kütle tarafından vücude getirilmektedir. Bunlar, bir yandan öbür yana kayarak müşahidin, gözlerin içini başka başka zaviyelerden görmesine yol açmaktadır.

YAMAN İZCİ VE KABASAKAL AMCA

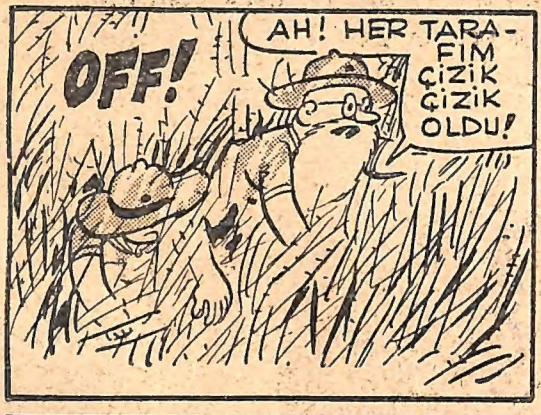

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Yok canım, başka dünyalarda canlılar yaşadığına inanmıyorum ben...
WOLSTIK